

СБЪДНАТАТА МЕЧТА - ЖИВОТЪТ ТИ ДА БЪДЕ ОПЕРА!
Иван Върбанов

Бляскава, белкантова и изключително вълнуваща. Такъв бе образът на Амнерис, изграден от водещата солистка на Софийската опера и обичан преподавател Иванка Нинова. Спектакъла „АИДА“ бе показан на 9 юни 2018 г. на сцената на Първия ни оперен театър.

Публиката аплодира Нинова от сърце - и не само заради изравнения регистър, пробивния метал и гласова доминация; не само заради автентично и силно изразената интерпретация на ролята; но също така и заради осъзнатото чувство да бъдеш сред привилигированите хора в залата на един от нейните спектакли, в които певица демонстрира силата на таланта си, вокалното си майсторство и пълния обем на потенциала си. Нейни партньори в спектакъла бяха: Радостина Николаева, Костадин Андреев, Светозар Рангелов, Бисер Георгиев.

Амнерис е сред любимите и знакови персонажи за Иванка Нинова, редом с роли като Принцеса Еболи (Дон Карлос), Прецизиозила (Силата на съдбата), Азучена (Трубадур), Мисис Куикли (Фалстаф), Принцеса Де Буйон

(Адриана Лекъовльор), Сузуки (Мадам Бътерфлай). Все вокални образи, които Иванка Нинова пее и в чужбина с огромен успех. Аплодира я публиката в Германия, Австрия, Швейцария, Ирландия, Румъния, Молдова и др.

Амнерис е роля, която е много драматична. Тя изисква изключително стабилен нисък (гръден) и много ярък висок (главов) регистър. За да се покрие партията в пълнота е необходимо активно пълноценно пеене, с пълна отдаденост на максимум и изравнен диапазон на певческия глас, съчетан със сигурни светли височини.

"Повечето режисьори виждат Амнерис като персонаж, който е агресивен и хищен. Това винаги ми е било най-трудното - да се правя лоша на сцената. Превъплъщението в образа на героинята ми винаги е изисквало огромно усилие и енергия от моя страна, за да отговоря на задачата да бъда като тигър, да бъда подчертано негативен персонаж", споделя певицата

"Това е една от първите роли, които съм направила в Софийска опера, след Дон Карлос и Силата на съдбата. Верди е един от любимите ми композитори. Изиграла съм почти всичко, което композиторът е написал за мецосопран, с изключение на Улрика. Признание за моята близост и верността ми към Верди е и престижната награда от конкурса "Вердиеви гласове", Бусето, Италия. Лауреат съм на конкурса и бях обявена за най-добрия мецосопран от журито на форума през 1989 г. Наградата ми отвори пътя към много концертни зали и сцени в Европа. Амнерис ми е скъпа, защото ме срещна с певци като Емил Иванов, а в Малта пях с колеги от Ню Йорк сити опера", разказва Иванка Нинова.

Спектакъл, който грабва със своето обаяние; въздейства на сетивата с находчивата идея да зададе мащабите на очакваната грандиозност и мащаб посредством използването на рефлекторни изображения на комбинирани сценични плоскости, които надграждат изображението и създават изчистена, модерна и зрелищна картина на сценичното пространство. Копродукцията с Арена ди Верона, създадена съвместно с Италианския културен институт, е наистина запомняща се, заради естетичното единство на декор, костюми, концентрацията на изчистения мизансцен.

Рядко публиката е била свидетел на такава хомогенна спойка между всички елементи от вокални образи, които разказваха за фаталната безизходица, породена от обстоятелствата, следващи сюжета за воюващите народи, верността към Родината и обсебващата и изпепеляваща любов, която може да тласне към предателство един завоевател.

Палката на маестро Джордано Белинкампи (гост-диригент) умело пресъздаде стихията, пищността, триумфът, изпепеляващите терзания и фаталния изход, кодирани в най-зрелищната опера на Джузепе Верди, която се изпълнява често на открито на сцените на големите оперни фестивали. Със сигурност можем да кажем, че постановката на аржентинецът Уго де Анна е интригуваща и запомняща се, по нищо не отстъпваща на решенията му на Арена ди Верона.

Повече от четвърт век Иванка Нинова съчетава активната си солистична и певческа кариера с преподавателската си дейност. Тя е доцент в Национална музикална академия "Проф. П. Владигеров" в катедра "Класическо пеене". Редом с това е имала майсторски класове в Молдова, Южна Корея, Канада, Македония, Украйна.

Мечтае за операта от дете. Казва, че само в света на операта се чувства щастлива. И признава, че е благословена, защото е сбъднала мечтата на живота си. Като дете получава плоча на Елена Николай и от този момент нататък тя става нейн кумир. Мечтае да пее като нея. Николай запалва огъня и пламъка на любовта към операта в бъдещата оперна родна звезда.

"Операта е моят начин да се изразя. На сцената се чувствам пълноценна, но не както в живота. Сцената е толкова важна за мен, колкото и въздухът", откровено признава Иванка Нинова. "За да бъдеш на сцената се изискват много качества, отдаденост. Талантът е определящ, но не е достатъчен. Вярата е мотор по пътя към целта. Всичко започва от искрата да следваш увереността си в онова, което правиш и да притежаваш твърда воля и устрем, за да вършиш по избрания път, независимо от пречките. Бързият успех не е привичен за нашето изкуство. Трябва да си последователен и да работиш много. Това пречи на много млади да се реализират. За признанието се воюва с десетилетия всеки ден."

Оперното изкуство изисква тотална отдаденост в усилието да овладееш тънкостите на красивото пеене. Мнозина тръгват по пътя на тази магия, но дузина хора устояват и успяват да градят трайна и успешна кариера, а единици са белязаните и посветените в тайната на красивото пеене "белканто", със световна слава, които ще останат във времето.

Със сигурност над 30-годишният творчески път на оперната сцена за Иванка Нинова е доказателство - за безапелационния ѝ успех; за силата и светлината на ярката ѝ звезда; за следата, която тя и нейното изкуство ще оставят в националната музикална съкровищница като награда за десетилетията отдаденост и вричане в оперното изкуство.